

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Aibertus C. 7. Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

Utriusque tamen metum discussit Angelus, qui & ignem oppressit, & rotæ volubilitatem conversionesque stitit. Theoclia mater, audito filii casu, in carcerem ad filium penetrat, vulnera obligat, gratisque vocibus prædicat, quod Martyrē peperisset. Noctu inter precandum cælesti voce confirmatur. Damnato denique ad crucem CALLIOPIO, mater pretio lictores obstrinxit, ut situ inverso statuerent crucem. Mira feminae virtus in comparationē Machabææ vocanda. Ad supplicium velut triumphantem prosequitur, in cruce tanquam solio filium spectatura. Pendentem cælestis nuncius ad æternitatis gloriam evocavit, mater amplexu stringens exanimum, pignus præmissum ad Superos filium è vestigio est insecuta. *Ex Metaphr. & Baron. in Not.*

Perpende & invicem confer tribulationem & gloriam; momentaneum & æternum; leve & pondus; gaude & exulta, quia quod tribulationis sustines, momentaneum est, quod gloria præstolaris, æternum est; leve est, quod toleras, pondus, quod exspectas. S. Pet. Dam. l. 8. ep. 6.

S. AIBERTUS C. 7. Aprilis.

AIBERTUS stans à puero precationibus somnum distinguebat. Terram, originis memor, frequenter osculabatur: finemque respiciens, modico alimento moriturus utebatur. Cum vitam S. Theobaldi Poëticiis vinctam numeris à vano homine demisisset altius in pectus, in loca primùm sola recessit: Aquilæ deinde specie cucullum sibi offerentis excitatus, ad Monasticen se vocari intellexit; demum in solitudinem rediit, finemque arctioris vitæ initiis æquavit. Ibi cum
aditu

8. April.

VITÆ SANCTORVM.

183

aditu aquarum eluvionibus obfesso, vitæ necessariis arceretur, Deipara virginū choro cincta buccam panis in os AIBERTI indidit, quâ exinde cibi inopiam annis duobus & viginti, duobus minùs bibendi desiderium sustentavit. Cilicio corpus, imò innocentiam tegebat; neque enim castitas tutius habet involucrum. Centies quotidie procumbens, verba divinæ ad Deiparam legationis iterabat. Scamno solòve somnum excipiebat, ingratum naturæ exactorem & pretiosi temporis furem mulctandum, non mulcendum existimans. Multos à devio in semitam virtutis, histrionem adeò, cujus quondam odæ mutandi statûs occasionem præbuerant, revocavit; facilis audiendis pœnitentium criminibus, plusque patris quàm judicis adferens ad tribunal. Vitâ ad hunc modum in annum quinquagesimum prolatâ, rebus humanis eximitur anno M.C.XXIV. & nunc quoque non nisi uno cibo pascitur, ASPECTV DEI. Ex Sur.
Lippel.

Inter pressuras & arumnas ad illum semper oculos erige, qui te paratus est, post flagella, dulcedinis suæ gremio confovere; qui te post turbines & procellas in supernæ quietis amœnitate constituet, & ab oculis tuis lacrymas linteo consolationis absterget. S. Dam. l. 8. ep. 6.

S. WICTERPUS EPISC. 8. Aprilis.

DE WICTERPO Gallia contendit & Bojaria. sed cælum pridem litem diremit, cum sibi illum vindicavit verior patria. Pontifex Augustæ, fundum, quem ad Julias fauces habebat, Eptaticum, DD. VIRGINI & Laurentio donavit, locumque eum velut ad sanctiores ferias Tusculum habuit, frustra Henrico Antistite etiam mortuum
inde